

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.025/2016/7.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Kutiné dr. Stefanovits Katalin ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Boros Erzsébet ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Gyulai Törvényszék 14.Mf.25.385/2015/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.100/2015/3.

Rendelkező rész

A Kúria a Gyulai Törvényszék 14.Mf.25.385/2015/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 158.200 (egyszázötvennyolcezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati

eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1999. július 29-étől állt az alperes alkalmazásában cserép-kazettarakó munkakörben. A 2005. április 28-án kelt elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági vélemény a fenti munkakör betöltésére alkalmatlannak minősítette tekintettel arra, hogy fizikai megterheléssel járó munkát nem végezhet. Emiatt a felperes munkaviszonya 2005. április 30-án közös megegyezéssel szűnt meg. A felperes a másodfokú orvosi szakvélemény szerint alkalmas minősítést kapott, így kérelmére ismételten munkaviszonyt létesítettek a felek, amely a 2007. szeptember 25-én kelt, és újabb nem alkalmas minősítést tartalmazó elsőfokú munkaköri orvosi alkalmassági véleményre tekintettel az alperes felmondása alapján 2007. november 16-án szűnt meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes 2008. november 25-én benyújtott keresetében annak megállapítását kérte, hogy „az ágyéki gerinc porckorong betegsége” foglalkozási eredetű, emiatt nem tud munkát végezni, így az alperes a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 174. § alapján kártérítési felelősséggel tartozik. A Gyulai Munkaügyi Bíróság az 1.M.517/2008/40. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperest a felperes foglalkozási eredetű megbetegedésével összefüggésben kártérítési felelősség terheli. Ezt meghaladóan a keresetet a jogalap tekintetében elutasította. A Békés Megyei Bíróságnak az elsőfokú közbenső ítéletet helybenhagyó 3.Mf.25.267/2010/9. számú közbenső ítéletét a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.838/2010/8. számú közbenső ítéletével hatályában fenntartotta.
- [3] A felperes az ezt követően pontosított keresetében elmaradt jövedelme, jövedelempótló kártérítési járadék és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni.
- [4] A felperes keresetének részben helyt adó első- és másodfokú ítéletet a Kúria Mfv.I.10.037/2013/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte, és a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [5] A megismételt eljárásban a felperes keresetét havi 109.104 forint összegű jövedelempótló járadék megfizetésére tartotta fenn, miután az alperes megfizette részére az ezen összeggel kimunkált már lejárt járadék teljes összegét, és havi rendszerességgel a folyamatos fizetési kötelezettségének is eleget tett. Megfizette

részére továbbá az 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítést, amelynek összegét a felperes már nem vitatta, ezt meghaladó igényvel nem kívánt élni az alperessel szemben.

- [6] A nem vagyoni kártérítés igényét arra alapította, hogy az egészségkárosodás következtében elveszítette a munkaképességét az eredeti munkakörében. Nem dolgozhat könnyűnél nehezebb fizikai munkakörben, noha eddigi élete során fizikai munkavállaló volt. Szellemi munkakör betöltésére végzettség hiányában alkalmatlan, átképzésére koránál fogva nincs lehetőség, és beszűkült anyagi lehetőségei miatt a gimnázium esti tagozatát is abba kellett hagynia. Megváltozott adottságaihoz igazodó életmódot kellett kialakítania, nagyobb teher hárul ezért családjá többi tagjára az anyagi javak megszerzése, továbbá a mindennapi életben végzendő feladatok terén. Csorbult az önértékelése, betegsége miatt pszichés állapotában negatív irányú változás következett be. Állandó fájdalomérzettel, mozgás és helyváltoztatás nehezítettségével kénytelen együtt élni. 38 évesen betegedett meg, és életmódbeli változásokkal, mozgáskorlátozottsággal, a társadalmi hasznosság érzésének nagymértékű csökkenésével kell megbirkóznia.
- [7] Az alperes ellenkérelme a kereset teljes elutasítására, a felperes perköltségben marasztalására irányult. Hivatkozása szerint a munkáltató a teljes kárért a felperes vele született gerincbetegsége indokán nem felelhet. Bizonyítottság hiányában kérte a nem vagyoni kárigény teljes elutasítását. Utalt arra, hogy megtérítési eljárás van folyamatban a Győri Munkaügyi Bíróság előtt, amelyet a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság indított ellene, és ebben a perben lesz lehetősége arra, hogy a felperes betegségének foglalkozási eredetét érdemben vitathassa. Másodlagosan kármegosztás alkalmazását kérte a felperes vele született gerincbetegségére tekintettel. Orvosszakértő kirendelését is indítványozta annak tisztázására, hogy a felperes egészségi állapota mennyiben vezethető vissza az alperesnél végzett munkára.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.100/2015/3. számú ítéletével megállapította, hogy a felek jogvitájában kármegosztásnak nincs helye. Kötelezte az alperest, hogy minden hónap 10-éig folyamatosan fizessen meg a felperes részére előre esedékesen havi 109.104 forintot jövedelempótló járadék jogcímén. A legközelebbi fizetési határidőt 2015. május 10-ében jelölte meg. Kötelezte az alperest a felperes javára perköltség, az állam javára illeték és előlegezett költség megfizetésére.
- [9] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban fenntartott keresetet teljes mértékben alaposnak találta az Mt. 174. § és 177. § (2) bekezdése alapján. Utalt arra, hogy a jogalap tekintetében első-másodfokú és kúriai közbenső ítélet áll rendelkezésre, így az alperes fizetési kötelezettsége a felperes foglalkozási megbetegedésével összefüggésben jogvita tárgyát nem képezheti.

- [10] Az nem volt vitatott a peres felek között, hogy a felperest jövedelempótló járadék címén milyen nagyságrendű összeg illetné meg. A kármegosztás körében azonban az alperesnek igazolnia kellett volna, hogy az általa hivatkozott dohányzó életmód, illetve az állapotjavító kezelés igénybevételének elmulasztása okozati összefüggésben áll a felperes kialakult egészségi állapotával.
- [11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint dr. P.T. igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében nem támasztotta alá ezen hivatkozások helytállóságát, mivel a sérvesedés nem csontritkulás, hanem vízvesztés következményeként lépett fel a felperesnél. A dohányzás csontritkulást okozhat, azonban a betegség bekövetkezésében ez nem játszott szerepet. Dr. B.GY. szakértővel készített közös szakvélemény alapján pedig azt rögzítette, hogy a felperes élt azokkal a lehetőségekkel, amelyeket a kezelőorvosai állapotjavítás céljából javasoltak. Ezért kármegosztás alkalmazása ezen körülményekre tekintettel nem volt indokolt.
- [12] Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az alperes teljesítésére tekintettel a felperes nem vagyoni kártérítés vonatkozásában nem tartotta fenn a kereseti kérelmét, így erre vonatkozóan határozatának indokolását mellőzte.
- [13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Gyulai Törvényszék 14.Mf.25.385/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az ítélet rendelkező részéből mellőzte annak megállapítását, hogy a felek jogvitájában kármegosztásnak nincs helye. Az alperes által az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét felemelte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy az alperest a havi 109.104 forint jövedelempótló kártérítés fizetési kötelezettség 2007. november 17-étől folyamatosan terheli, és nem vagyoni kártérítés jogcímén 1.000.000 forint visszatérítésére nem jogosult. Kötelezte az alperest a felperes javára fellebbezési perköltség megfizetésére.
- [14] A törvényszék rögzítette, hogy az alperesi hivatkozások, miszerint a felperes vele született gerincferdülési rendellenessége szerepet játszott-e és milyen mértékben a foglalkozási megbetegedésének kialakulásában, az igény jogalapját érinti. Az alperes kárfelelősségének jogalapját azonban a bíróságok már jogerősen elbírálták, ezért az ítélt dolognak minősül. Ezt az alperes már nem vitathatja.
- [15] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt az MK. 30. számú állásfoglalásra annak megállapításával, hogy mivel a felperes vele született fejlődési rendellenessége a foglalkozási megbetegedést megelőzően nem okozott keresetvesztéssel járó munkaképesség-csökkenést, és a felperes keresetvesztése a foglalkozási megbetegedése folytán következett be, az alperes munkáltató az említett sérelemből származó munkaképesség-csökkenés százalékos mértékétől függetlenül a régi Mt. 174. § alapján a teljes kárért felel. Ezen felelősség alól egészben vagy részben csak a régi Mt. 174. § (2) és (3) bekezdésben megállapított feltételek fennállása esetén mentesülhet.

Ehhez azonban neki kell bizonyítania a mentesülési okokat. A kármegosztás alkalmazásának pedig csak akkor van helye, ha a kár bekövetkeztében a felperes vétkeesen közrehatott.

- [16] A dohányzásnak a porckorongsérv kialakulására gyakorolt hatását illetően az elsőfokú bíróság a beszerzett orvosszakértői véleményeket helyesen értékelte. Helyesen vont le következtetését azokból, miszerint a csigolya közti porckorong elváltozása okozza a felperesnél bekövetkezett betegséget, nem pedig csonttritkulás. A dohányzó életmód ezért a felperes kialakult egészségi állapotával nincs okozati összefüggésben.

A bizonyítási eljárás adatait az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelte, amikor megállapította, hogy a kezelőorvosok által javasolt gyógymódoknak a felperes aláveti magát, így minden tőle elvárható megtett állapotának fenntartása, illetve javítása érdekében.

- [17] Az alperes a megelőző perben beszerzett szakértői vélemény alapján a 109.104 forint keresetvesztesség havi összegét maga sem vitatta. A fellebbezésében a kármegosztás alapján másodlagosan a jövedelempótló járadék összegét 60.613 forint havi összegre kérte leszállítani. A kármegosztásra irányuló fellebbezési kérelem alaptalansága folytán az alperes az elsőfokú ítéletben megállapított 109.104 forint havi összegű jövedelempótló járadék megfizetésére köteles.

- [18] A perben beszerzett és kiegészített szakértői bizonyítás anyaga alátámasztja a felperes nem vagyoni kárigénye megalapozottságát, és a kára összegét is. Dr. P.T. 2014. február 6-án kelt szakvéleménye szerint a felperes esetében jelentős életmódbeli változások ugyan nem szükségesek, azonban a gerincét kímélnie kell. Nehéz tárgyak emelésétől, kényszertartástól, bizonyos mozgásformáktól tartózkodnia kell. Állapota fenntartása érdekében időnként gyógyszereszedésre szorul, és a gyógytornát, fizioterápiát, úszást is be kell iktatnia az életmódjába. Gyöki tünetként a jobb combizomzat sorvadása és a jobb lábszár külső oldalának érzéskiesése jelentkezhet, illetve a fájdalom miatti hosszú ideig tartó testtartás degeneratív gerincelváltozások létrejöttét is előidézheti. A felperes alapszemélyisége hátterén a perbeli foglalkozási megbetegedéssel és egyéb természetes kórokokkal összefüggésben kialakult alkalmazkodási zavar javult formájában szenved. Pszichés zavarát a traumatizáló tényezők egyenlő arányban váltották ki, illetve befolyásolják. Ezen hátrányokra a felperes életkorára, valamint a régióban tapasztalható munkaügyi helyzetre is tekintettel a törvényszék az alperes által már megfizetett 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést a hátrányokkal arányos mértékűnek ítélte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a teljes

keresetet elutasító ítélet meghozatalára, másodlagosan kármegosztás alkalmazására, a jövedelempótló járadék összegének 60.613 forintra történő leszállítására, a felperes perköltségben marasztalására irányult.

- [20] Az előzményi perek ismertetését követően előadta, hogy vitatja a felperes gerincbetegsége foglalkozási eredetét, továbbá szerinte a jelen felülvizsgálati eljárásban felülvizsgálandó első- és másodfokú ítéletek jogszabálysértőek, a régi Mt. 174. § (2) bekezdésébe ütköznek.
- [21] A felperesnek vele született gerincbetegsége van, az nem a munkáltatónál alakult ki. Dr. P.T. orvosszakértő megállapította, hogy össz-szervezeti szempontból a felperes korábbiakban felsorolt betegségei nagyobb súllyal esnek latba.
- [22] Részletesen ismertette a felülvizsgálati kérelmében, hogy dr. P.T. orvosszakértő perben adott két szakvéleménye mennyiben ellentmondásos, továbbá a megismételt eljárásban kirendelt szakértők megállapításai a korábban tett szakértői megállapításokkal mennyiben ellentétesek.
- [23] A kármegosztás körében változatlanul a felperes dohányzó életmódjára, illetve a műtét, mint állapotjavító beavatkozás elutasítására hivatkozott. A dohányzás tekintetében álláspontja szerint dr. Pozsgay Tamás szakvéleménye több vonatkozásban ellentmond az eljárás során korábban készített szakvéleménynek, a bíróságok mégis erre alapították ítéletüket. Utalt arra, hogy a felperesnek vele született gerincfejlődési rendellenessége van. A cserép-kazettarakói munka csupán szerepet játszhatott állapotának kialakulásában, de nem okozója annak a szakvélemény szerint. Ugyanezen szakértő egy másik szakvéleményében ezzel ellentétes megállapítást tett azzal, hogy a munka monoton és huzamos jellege játszhatott szerepet a betegség kialakulásában. A felperes jelenlegi állapota betudható egyrészt a vele született gerincfejlődési rendellenességnek, a közben szerzett betegségeknek, illetve a cserép-kazettarakói munkának. Ezzel ellentétes a megismételt eljárásban kirendelt szakértők megállapítása, miszerint a felperes ilyen állapota főként a munkakörével hozható oki összefüggésbe.
- [24] Az orvosszakértők szerint a felperes pszichés állapota nem kizárólag a cserép-kazettarakói munkának tudható be, hanem a saját, veleszületett és időközben nem a munkáltatónál szerzett betegségeinek is.
- [25] A dohányzás tekintetében kiemelte dr. P.T. korábbi szakvéleményének azon megállapítását, miszerint a dohányzás fokozza a csontritkulás kockázatát, míg későbbi szakvéleményében már úgy nyilatkozott, hogy a porckorongok elváltozása okozza a felperes betegségét, nem a csontritkulás. Utalt J.T. tanulmányára, mely szerint a dohányzás szerepet játszik a porckorong degenerációjában. Hivatkozott arra is, hogy a felperes jelenlegi állapota műtéttel rendbe hozható lenne, azonban ezen beavatkozást nem vállalta. Az a tény, hogy a

felperes nem azt a gyógymódot választja, amely megszüntetheti a betegségét, nem eshet az alperes kárára.

- [26] Álláspontja szerint a megismételt eljárásban sem sikerült bizonyítania a felperesnek a nem vagyoni kárigénye alaposságát. Nem bizonyította ugyanis, hogy miben nyilvánul meg a foglalkozási betegsége megállapítását követően nehéz helyzete, ami megalapozhatja a nem vagyoni kárigényét. Erre vonatkozóan a felperes előadása és a kirendelt orvosszakértői vélemény áll rendelkezésre. A pszichés állapota azonban nem kizárólag a cserépkazettarakói munkának tudható be.
- [27] Hivatkozott az alperes az időközben hatályba lépett munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (új Mt.) 166. § (2) bekezdésére is azzal, hogy nem tudott a munkavállaló vele született gerincfejlődési rendellenességéről, így ellenőrzési körén kívül eső olyan ok következett be, amellyel számolnia nem kellett, és nem volt elvárható tőle, hogy ezen körülmény bekövetkezését előre lássa, a kárt elhárítani nem tudta. A teljes kár megtérítésére ezért sem kötelezhető. A régi Mt. 174. § (3) bekezdés rendelkezései alapján kármegosztás alkalmazása megalapozott.
- [28] Hivatkozott a BH2001.197. számú eseti döntésre, miszerint a felülvizsgálati eljárásban a mérlegelés körébe vont adatok megállapításának és egybevetésének iratellenességét, okszerűtlenségét értékelheti csak a Kúria. Az eljáró bíróságok azonban iratellenesen és okszerűtlenül mérlegeltek.
- [29] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására, az alperes perköltségben marasztalására irányult.
- [30] Hangsúlyozta, hogy az alperes a jogalapot érintő körülményekre alappal jelen eljárásban már nem hivatkozhat, mert az alperes kárfelelősségének megállapításáról jogerős döntés született.
- [31] Álláspontja szerint a szakértői véleményekben foglaltakat az alperes pontatlanul, hiányosan idézi állításai alátámasztására. Hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárásban újabb szakértői vizsgálatra, személyes vizsgálatára és kiegészítő szakvéleményezésre került sor, erre jogszerűen alapították döntésüket az eljáró bíróságok. Az alperes a perben nem bizonyított kármegosztás alapjául szolgáló vétkes felperesi közrehatást. Nincs adat arra, hogy csontritkulása lenne, és nem erős dohányos, de gerincmegbetegedése nem csontritkulásra vezethető vissza. Alappal nem hivatkozhat az alperes arra, hogy olyan műtéti beavatkozásnak nem veti magát alá, amelyet a kezelőorvosai nem javasolnak.
- [32] Az eljáró bíróságok a szakértők egyértelmű állásfoglalása mellett a nem vagyoni kárigény megalapozottságának kérdésében jogszerűen mellőzték további bizonyítás lefolytatását.
- [33] Hivatkozott arra, hogy az alperes az új Mt. rendelkezéseire alappal nem hivatkozhat a kármegosztásnál.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [34] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

- [35] A Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha a felülvizsgálati kérelemben egyrészt megjelöli konkrétan a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést is tartalmilag körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [36] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a régi Mt. 174. § (2) és (3) bekezdését, az új Mt. 166. § (2) bekezdését jelölte meg, a Kúria a jogerős ítéletet csak ezen jogszabályi rendelkezések megtartása szempontjából vizsgálhatta felül.
- [37] Alappal az új Mt. 166. § (2) bekezdésére az alperes nem hivatkozhatott. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló 2012. június 18-án elfogadott 2012. évi LXXXVI. törvény (Mth.) 10. §-a szerint a kártérítési felelősségre a károkozó magatartás (esemény), ha annak időpontja nem állapítható meg, a kár bekövetkezésének időpontjában hatályos rendelkezések az irányadók. Az Mth-nak a 10. §-hoz fűzött indokolása rögzíti, hogy foglalkozási betegség esetén általában a károkozó magatartás időpontja nem állapítható meg pontosan, ezért a kár bekövetkezésének időpontjában hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni. A főszabály ugyanis a károkozaskor hatályos szabályok alkalmazása. Az új Mt. kárfelelősségre vonatkozó rendelkezései 2012. július 1-jével léptek hatályba, a felperes keresetvesztésében jelentkező kára első ízben ezt megelőzően keletkezett és a nem vagyoni kára is, ezért helyesen alkalmazták az eljáró bíróságok a régi Mt. rendelkezéseit.

- [38] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletben megállapított tényállás hiányosságait, a bizonyítékok nem megfelelő értékelését, a szakértői vélemények ellentmondásának feloldatlanságát állította, azonban a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) mérlegelésre vonatkozó rendelkezésére (Pp. 206. §) és a szakvélemény értékelésére vonatkozó szabályra (Pp. 182. §) megsértett jogszabályhelyként nem hivatkozott. Erre tekintettel a Pp. 275. § (2) bekezdés értelmében a felülvizsgálati kérelmet a bíróságok által már megállapított tényállás alapulvételével kellett elbírálni.
- [39] Az alperes felperes foglalkozási megbetegedéséért fennálló kárfelelőssége körében értékelendő gerincfejlődési rendellenességre alappal nem hivatkozhat. Kártérítési felelősségének jogalapját a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.838/2010/8. számú közbenső ítéletével hatályában fenntartott Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.267/2010/9. számú közbenső ítélete jogerősen megállapította.
- [40] Az eljáró bíróságok az MK. 30. számú állásfoglalás helyes értelmezésével foglaltak állást arról, hogy a felperes vele született gerincfejlődési rendellenessége kármegosztás alapjául nem szolgálhat, mert nem okozott keresetvesztéssel járó munkaképesség-csökkenést, az a felperes foglalkozási megbetegedése folytán következett be.
- [41] Helytálló a bíróságok következtetése arról is, hogy az alperes a kár azon részének viselése alól mentesülhet, amelyet vétkes magatartásával a munkavállaló idézett elő. A kármegosztás alkalmazásának azonban feltétele, hogy az alperes bizonyítsa nemcsak a felperes közreható magatartását, hanem annak vétkességét is. Az alperes a reá háruló bizonyítási teher ellenére illet azonban a perben nem igazolt kétséget kizáróan. Dr. P.T. igazságügyi orvosszakértő perben beszerzett szakvéleményeit és a kiegészített szakvéleményét helyesen értékelve állapították meg a bíróságok, hogy a felperes dohányzása, illetve az alperes által hivatkozott műtét elmaradása kármegosztásra okot adó vétkes közrehatásként a felperes részéről nem értékelhető.
- [42] A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában sem igazolt az alperes a perben mentesülésére okot adó körülményt. A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás alapján jogszerűen és a bekövetkezett hátrányokkal arányban állóan állapították meg a bíróságok az alperes nem vagyoni kártérítés fizetési kötelezettségét.
- [43] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztés alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége viselésére, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján köteles viselni a felülvizsgálati

perértékre vetített 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdés alapján számított összegben.

- [45] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. október 26.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő